

ಶ್ರೀನೆಲದ ನಿಜವಾದ ‘ಧರ್ಮ’ ಯಾವುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟವರೆ ವಚನಕಾರರು. ಸಂಪತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರಾದ ದುಡಿಮೊಗಾರರು, ಕುಶಲಕರ್ಮಿಗಳು, ಜಲಗಾರರು, ಚಮಾರರು, ಹೆಂಡ ಮಾರುವರು, ತುರುಗಾಹಿಗಳು, ಒಕ್ಕಲ್ಲು ರೈತರು ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ಶೂದ್ರಗಳ ದರವರು ಕಿಟ್ಟಿದ ಲೋಕಪಕ್ತ ಮತ್ತು ಮಹಾಕರುಯೇ ಧರ್ಮವನ್ನೇ ಈ ನೆಲದ ಧರ್ಮ ಎಂದು ಜಗತ್ತಿನೆಡುರು ತೀರಿಯ ಹೇಳಿದವರು ವಚನಕಾರರು. ಸರ್ವ ಜನಾಗಂದ ಪಿಳಿಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವುದೇ ವಚನತತ್ತ್ವಗಳ ಮೂಲ ದ್ರವ್ಯ. ಪ್ರಭುತ್ವ, ಮೌಣ ಮತ್ತು ಜೀವವಿರೋಧ ಧರ್ಮ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಜಾಸ್ತಿದಲ್ಲಿದ್ದ ಇಡೀ ಕಾರ್ಯಕ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ವಿಮೋಚನೆಗೊಳಿಸಿದವರು ಇದೇ ವಚನತತ್ತ್ವದ ನುಡಿಕಾರರು. ಹೀಗೆ ತಮ್ಮೊಳಗಿನ ಅರಿವಿನಿಂದ ತಮಗೆ ತಾವೇ ವಿಮೋಚನೆ ಪಡೆದು ಇತರರ ವಿಮೋಚನೆಗೂ ಪ್ರಯೋಜಿಸಿದವರು. ಇವರನ್ನೇ ವಿಶಾಲಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಾವು ವಚನಕಾರರು ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು. ಇವರು ಹೇಳಿದ ಧರ್ಮ ಕೇವಲ ನುಡಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೀಸಲಾದುದಲ್ಲ! ಅವರದು ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆಯುವ ಧರ್ಮ. ಸಕಲರಿಗೂ ಲೇಸನೇ ಬಯಸುವ ಧರ್ಮ.

‘ದ್ರವ್ಯರು, ನೇಯೀಯವರು ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರರು ಈ ದೇಶದ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಜನ. ಪರದೇಶದ ಜನರಿಂದ ಪರಾಜಿತರಾದ ನಮ್ಮವರೇ ಆದ ಜನರಿಂದ ನಿಕ್ಷೇಪಾರಿ ಕಾಣಿಲ್ಲಿ ನಿತರ್ಯಾಗಿ ಜನ ಇವರು; ಸಾವಿರಾರು ವರ್ವಗಳಿಂದ ಸದ್ಭಿಲ್ಲದೆ, ಶ್ರಮದ ಪ್ರತಿಫಲವಿಲ್ಲದೆ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಜನ ಇವರು. ಭಾರತದ ರೈತ, ಚಮಾರ, ಜಾಡಮಾಲಿ ಮತ್ತಿತರ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮತೆಯಲ್ಲಿ, ಸ್ವಾಲಂಬಂ ನಿತರ್ಯಾಗಿ ನಿಮಗಿಂತ ಉತ್ತಮ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಅವರು ಗೇಟಿಂಗಾದದೆ ಕವಪಟ್ಟಿ ಕೇಲಸ ಮಾಡುತ್ತ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೇ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಬೆಳೆಲುಭಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳು ಕೇಲಸ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ, ನಮಗೆ ಕೀರುವ ಅಹಾರ ಬಟ್ಟೆ ಬರಗಳ ಸರಬರಾಜು ನಿಂತಂತೆಯೇ ಎಂದು ದುಡಿಯುವ ವರ್ಗದವರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿರುವ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಮಾತುಗಳು ಈಗಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸ್ತುತ. ‘ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಷ್ಟೇ ಮತ್ತು

ವಚನಕಾರರ ಹೂದೋಟ

ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಾಣಿಯ ಯ ಕೊರತೆಯೇ ದುಡಿಮೊಗಾರ ಸಮುದಾಯಗಳ ದುಡಿತ್ವಿಗೆ ಕಾರಣ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಚರಿತ್ರೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಧರ್ಮಗೆ ದೊಡ್ಡವರ ಮೌಶಿಕ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಕುರಿತು ನೀಲಾರಾರು ಹೀಗೆ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ: ‘ಆ ಕಂಡಾಯ ಮಾಡಿದರ್ಬಾರು! / ಈ ತಂಬಾರಿ ಮಾಡಿದರ್ಬಾರು! ಆ ಧರ್ಮದಿ ಮಾಡಿದರ್ಬಾರು! / ಈ ತಾಳ ಮಾಡಿದರ್ಬಾರು! / ಪಟ್ಟಕಟ್ಟೋರು ನಾವು / ತೊಟ್ಟಿ ತಿರುಪೋರು ನಾವು / ಮಂಚ ಮಾಡೋರು ನಾವು / ಕಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದೋರು ನಾವು / ಕುಚ ಮಾಡುತ್ತಿವಿ ಕಾಣೋ / ಕಡ ಮಾಡುತ್ತಿವಿ ಕಾಣೋ / ನೇಗಿಲು ಕಟ್ಟೋರು ನಾವು / ಮೇಣ ಮಾಡೋರು ನಾವು / ಕೇಳಿ ಪರದೇಸಿ, ಕಾಡಿಗ ಹೋಗುತ್ತಿವಿ / ಕಾಡುಗಲ್ಲ ತರುತ್ತಿವಿ / ಲಿಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿವಿ ಕಾಣೋ / ವಿಗ್ ಮಾಡುತ್ತಿವಿ ಕಾಣೋ / ದೇವರು ಮಾಡುತ್ತಿವಿ ಕಾಣೋ / ನಾವು ಮಾಡಿದ ದೇವರ ಮಾತಾದುತ್ತಿವಿ / ಎದೆನೊಢು ಮಾತಾದುತ್ತಿವಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಪಂಚಾಳದವರು / ಲೈ ತಿರುಕ / ನಾವು ಮಾಡಿದ ದೇವರ ಮಾಡುತ್ತಿವಿ ನಿನು ನಮಗೆ ದೇವರು ಅಂತಿಯೆನು?’. ತಮ್ಮ ದುಡಿತ್ವಿಗೆ ಕಾರಣರೂ ಇವನ್ನುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡ ಪ್ರಶಾಂತಿಕ್ರಮ ಸಮುದಾಯಗಳು, ತಾರಕ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರತಿರೋಧದ ಈ ಕಾವ್ಯಾತ್ಮಕ ಸೊಲ್ಲಾಗಳು, ವಚನಕಾರರು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಜಿತಾಂಶಾಂಶಿಕ ವರ್ವಗವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಿವೆ.

ನಮ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಂಪಂಚಾಳದವರಿಗೆ ಈ ಬಗೆಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ಸ್ನಾತಿಕ ವಿಶೇಷ ಇಂದ್ರಿಯ ದುಡಿಮೊಗಾರರೆ ಅಥಿವಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಈ ಅರಿವಿನಲ್ಲಿಯೇ ದುಡಿಯುವರ ಮತ್ತು ಇವರ ಶ್ರಮದ ದುಡಿಯುವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವವರ ವಿಮೋಚನೆಯೂ ಇದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ಸಮುದಾಯ ಇನ್ನೊಂದು ಸಮುದಾಯವನ್ನು ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ದದ ಸೇರಲಾಗುತ್ತದೆ! ಏಕೆಂದರೆ ಲೋಕವೆಂಬುದು ಮಾನವ ಸಂಬಂಧಗಳ ಸಂಕೀರ್ಣ ಜಾಲ. ಇಲ್ಲಿ

ಮಾತೇ ಮುತ್ತು

ಸುಧಿ: ನೀರ ಮೇಲಕ್ಕೊಂಡು ಮಡಿ, ಕೆಳಕ್ಕೆಳು ಮಂಜನ ಶಿವಿರಿ.

—ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗ

● ಅಹಂಕಾರಿ ಮನುವು ಒಂಟಿಯಾಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

—ಚೆನ್ನೆರ ಕಣವಿ

● ನಿಮ್ಮ ಕೋಪಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು

ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಇಧರೆ ಮಾತ್ರ ದೋಷ ದದ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜವನ್ನು ಬಹಜನರ ಶ್ರಮ, ದುಡಿಮೊಗಾರರು, ಕನಸುಗಳಿಂದ ನಿಮಾಣನೆಗೊಂಡಿರುವುದು. ಎಲ್ಲ ರನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕೇ ಸಮಾಜವನ್ನು ನಾರಾರು ಹಾಗಳು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಅರಳುವ ಸಂದರ ಹಾದೋಟವನ್ನಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ!

ಯಾವುದೇ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾಗಲಿ, ಧರ್ಮವಾಗಲಿ ಅಂತಿನೆಲ್ಲರುವ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಸಮುದಾಯಗಳ, ಪ್ರಶಾಂತಿಕ್ರಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ದಮನಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ದಾಸ್ಯಕ್ಕಿಂತಮಾಡಬಾರದ! ಅಧವಾ ಅವರನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕಾಲಾಳಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಾರದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಚನತತ್ತ್ವ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ವಚನಕಾರರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರಿಗೂ ಅದಿಯಾಳಗಳಲ್ಲ! ಎಲ್ಲರೂ ಮುಕ್ತಿರಿ! ‘ನಿತ್ಯ ದುಡಿಮೊಯೇ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಹಾಗೂ ನಿಜವಾದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕೆ’ ಎಂದು ಅಂಗಿಕರಿಸಿದವರು. ಸೋದರರೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ರನ್ನು ಕಾಣುವುದೆ ಖನ್ನತವಾದ ನಿಸರ್ಗ ಧರ್ಮವೆಂದು ವಚನಕಾರರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನವತಾವಾದದ ಈ ಖನ್ನತವ್ವ ಪಾರವನ್ನು ವಚನತತ್ತ್ವ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕಲಿಸಿದ. ವಚನಕಾರರನ್ನು ಈ ಬಗೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಮಾನತೆಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ.

ನಮ್ಮ ನೆಲದ ವಚನ ಧರ್ಮವು ಜಾತಿ, ಧರ್ಮಗಳ ನಡುವೆ ಎಂದೂ ಕಿಷ್ಟ ಹೆಚ್ಚಿಸುವಿಲ್ಲ, ಯಾರ ವಿರುದ್ಧವೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ! ಸಕಲಜೀವಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿವುದನ್ನೇ ವಚನ ಧರ್ಮ ನಮಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಪರವಿಚಾರ, ಪರಧರ್ಮವನ್ನು ಗೌರವಿಸುವೆಡೆ ನಿಜವಾದ ಸಂಪತ್ತು ಎಂದು ಲೋಕಕ್ಕೆ ನಾರಿಧು ಇದೇ ನೆಲದ ಧರ್ಮ. ಭಯ, ದ್ವೇಷ, ಸಂಕುಚಿತಕೆ ಹಾಗೂ ವಿವೇಕವನ್ನು ಕುರುಡು ಮಾಡುವ ಧರ್ಮಗಳಿಂದ ಸಮಾಜವನ್ನು ಪಾರುಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯಿರುವುದು ವಚನತತ್ತ್ವ. ಈ ತೀಳಿವು ಸಮಾಜವನ್ನು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ, ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡುಸುತ್ತದೆ. ಇದೇ ನಮ್ಮ ವಚನಕಾರರು, ಕುವಂಪು ಬಿಟ್ಟಿದ ವಿಶ್ವಮಾನವ.

ಜಿ ವಿ. ಆನಂದಮೂರ್ತಿ

ಶ್ರೀಸಲಾಗುಪದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಕೋಪವೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ.

—ಗೌತಮ ಬುದ್ಧ

● ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರೆ ದೇವರಾಗುತ್ತದೆ, ದೇವಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರೆ ದೇವಗಳಾಗುತ್ತದೆ.

—ಕುವಂಪು

● ಬರವೇ ಇರಲಿ, ಸಮೃದ್ಧಿ ಬರಲಿ ತಾಳವ ಬಾಳಿನ ಬಾವುಯಿರಲಿ.

—ಕೆ.ವಿ. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ

- ಧರ್ಮಾಸನ ಹೊರಣತಿವೆ/ ಸಿಂಹಾಸನ ಉರುಳತಿವೆ/ ಜಾತಿ ಪಂಥ ತೆರಳತಿವೆ/ ಮನದ ಮರೆಯಲಿ.

—ದ.ರಾ. ಬೇಂಡ್ರೆ

- ಆಸೆ ಎಂಬ ದೇವತೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ವಿಟಕ್ತ. ಅವಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದಮ್ಮ ದುಟಿ ನೀಡುತ್ತಾಳೆ; ಕಡೆಗಣಿಸಿದಮ್ಮ ಅನಂದ ನೀಡುತ್ತಾಳೆ.

—ತುಳಿಕೆದಾಸ

- ಪರಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆಯ ತುಂಬ ಭಾತದ